

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

WVD. HOOFDREDACTEUR: N. L. PRAK — GRIFFIER: F. P. VAN GRONINGEN.
REDACTEURS: G. ALBERDA, A. D. KROESE, B. H. OUDKERK, C. F. MEESTERS, W. E. RÖELL.
VERSCHIJNT WEKELIJKS BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8 — PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35
— ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
20 JAARGANG — 16 JANUARI 1948 — 4 BLZ. No. 13/2

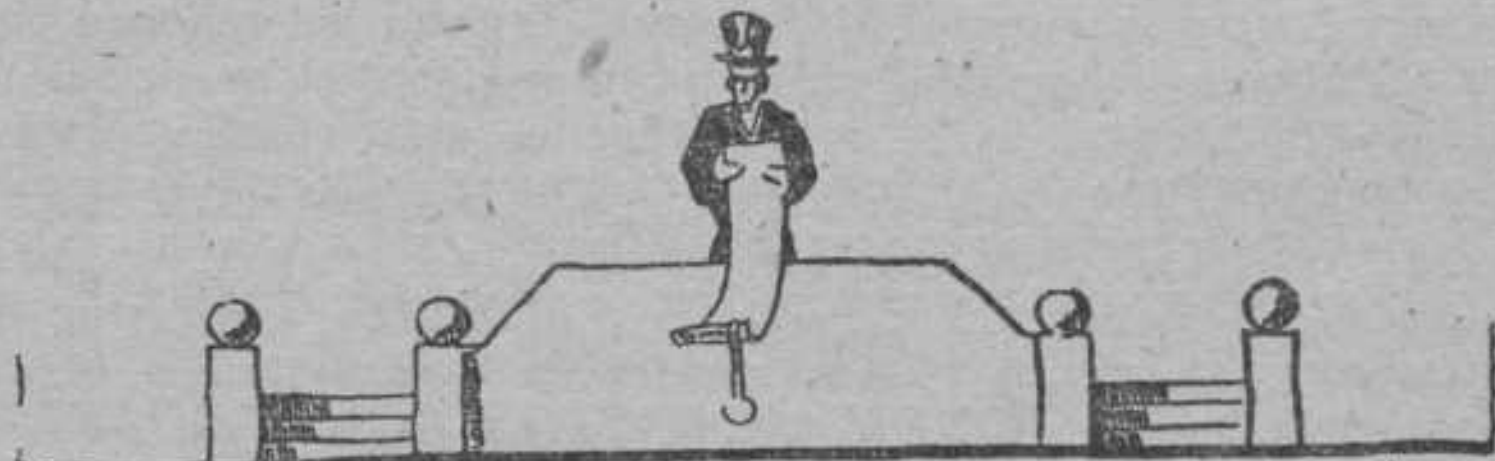

REDACTIONEEL

„Daar is het laantje en de spoorweg! En kijk, daar komt Suzanne de bus uit . . . nu goed opletten . . . nu krijgen we een prachtige opname van de overval in het bos! . . .”
Vergeeten is de ongemakkelijke stoel . . . hij hoort slechts de vreemde opwindende muziek en niet het snerpande geluid van de zaag (voor het volgende décor) zelfs niet het gelach op de achtergrond hij ziet immers de film — ook zijn film, ook zijn werk. En weer komt hij onder de bekoring — hij ziet voor zich: het moeizame begin het ingespannen op- en ombouwen — dat had Frits en dat had Willem er aan gedaan — en dat gekke grapje was nog van Hans — hij proeft de ideeën en de mensen er achter. Zo was het geworden zo moest het ook zijn: luisterrijk.

En zo komt straks ook de tijd, Uw tijd; waarin U vreugdevol schepend aan de ideeën, gespannen werkend aan de overwinning van eindeloze tegenstand, het ongedachte realiseert. En waarin U niet meer hoort de hamer, de zaag, die U zelf zo lang hebt vastgehouden, en waar U aanstonds met te meer vreugde zult grijpen om te bouwen aan het volgend, realistisch décor, of dat nu is de voortzetting of de slotacte van Uw Delftsche jaren of het nieuwe begin. Waarin U niet hoort het gelach en de hoon op de achtergrond van de toeschouwers maar zelf gespannen kijkt, afstand neemt en een laatste sierlijke krul zet, of de boot onder U door voelt glijden, of het verhaal vertelt waardoor alles opeens lukt. U, overwinnende ploegen, kleine timmerlieden, figuranten, verhuizers; U, beeldhouwers en muzikanten van het twintigste lustrum; U assistenten en repetitoren, gij allen die dit tot stand helpt brengen wij wensen U een

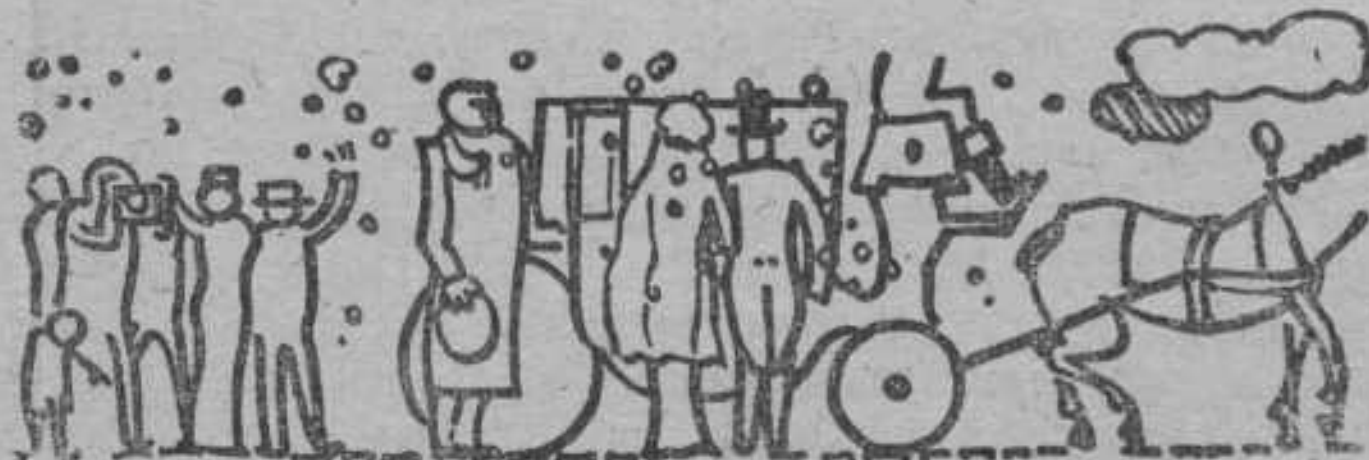
GELUKKIG NIEUWJAAR.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat maakt bekend, dat al diegenen, die nog niet in het bezit zijn van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1948, er een kunnen afhalen in het Senaatsarchief.
Ten overvloede wordt de aandacht gevestigd op artikel 4 van hoofdstuk X van de Wet van het Delftsch Studenten Corps, volgens hetwelk de leden verplicht zijn zich telkenjare een Almanak aan te schaffen.
Voorts wordt met verwijzing naar artikel 19 van hoofdstuk III van de Wet, er op gewezen, dat diegenen, die nog geen Wet van het Delftsch Studenten Corps bezitten, eveneens in het archief zich van een exemplaar kunnen verzekeren.

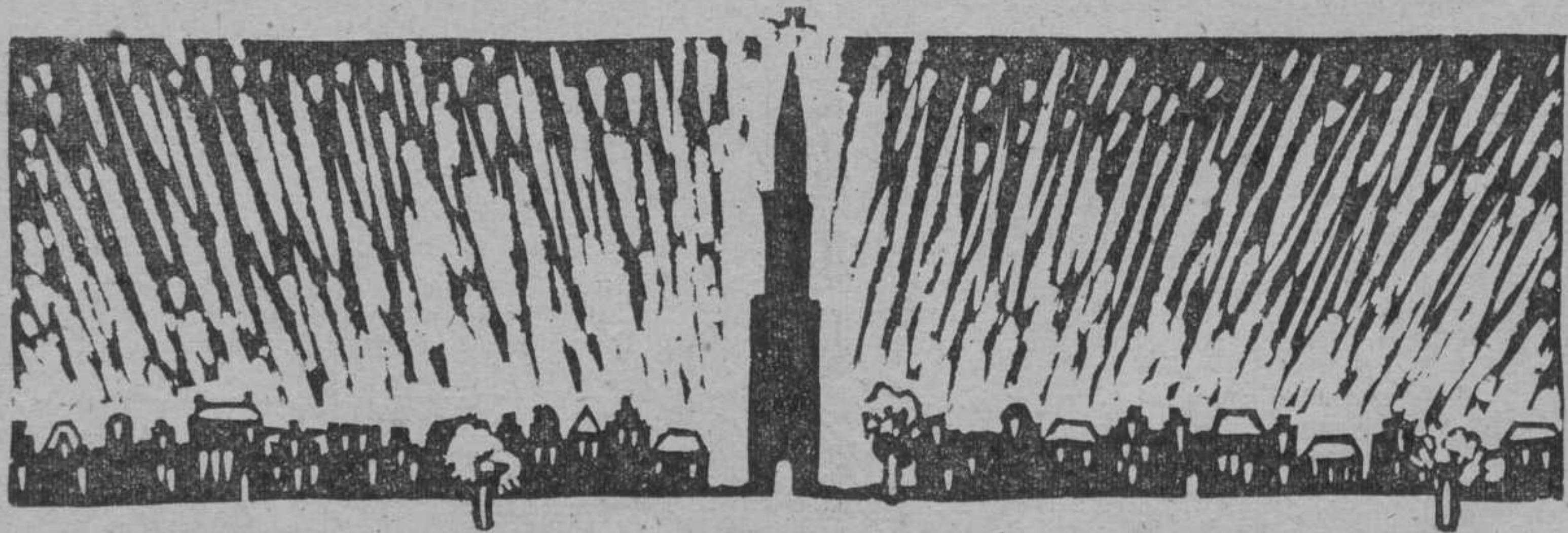
Namens den Senaat
H. C. G. LANGEMEYER, Secretaris.

LUSTRUMCOMMISSIE 1948.

De Leden van het Delftsch Studenten Corps wordt nogmaals gewezen op de mogelijkheid tot deelname aan het Spaarsysteem, ter dekking van hun uitgaven tijdens het Lustrum. Hun wordt verzocht de berichtkaart, die zij in de Kerstspiegel aantreffen, zo spoedig mogelijk te versturen.

Namens de Feestcommissie,
G. C. WILLEUMIER, Thesaurier.

Let

De interesse voor de tijd van 1848 rechtvaardigt zeker het instellen van een rubriek **LET. WEL.**, waarin steeds enige publicaties uit die tijd worden herdrukt. De Subcommissie voor de Delftsche Dag heeft gemeend deze rubriek te moeten verzorgen en hoopt de actualiteiten uit 1848 naar behoren te kunnen herroepen onder motto: **UIT LIEFDE TOT ELKANDERS NUT.**

wel

Uit den Delftschen Courant,

Dinsdag, den 11 Januarij 1848

Ingezonden.

Het zal, hoop ik, aan mijne geachte stadgenoten, zoowel heeren als boeren en burgerlui, niet onaangenaam zijn, hun eene kleine herinnering te geven, aan wat men vroeger verstond onder eene serenade; de laatst doorgeleefde week heeft onwillekeurig dien lust bij mij opgewekt.

De middeleeuwen hadden hunne meistreels of minnezangers, die, daar ze bijna altijd uit de volksklasse herkomstig waren, hunre lofliederen of minnezangen, in snaar of stemgeluid, uitbragten voor hen aan wiens hof of huis zij werden gevoed en gekleed; zoo ze niet in dienst waren van eenig vorst of heer, vond men ze ter beschikking van hen, die tegen goede betaling, in de stilte der nacht, den meistreel, als tolk hunner gevoelens van hoogachting of liefde, in hunne tegenwoordigheid, wilden doen spreken. Later, in de vijftiende, zestiende en zeventiende eeuw, toen de toonkunst meer algemeen beoefend werd, vonden de stille vereerders van het schoone geslacht beter gelegenheid, zelve de tolken hunner gevoelens te zijn, of lieten zij zich, zoo zij heeren van aanzien waren. **VERSELLEN VAN SPEELLUIJDEN / MET LIEFELIJCKE FLUITEN EN HAUTBOIJSEN / VAN SOET GELUIJT EN AANMINNIGE STEMME.** Toen was er iets zacht vereerends iets teeders en hartstogtelijks in de serenade, en de **JONCKVROUW OF SOETE JUFFER**, wie h. t. gold, werd er door gestreeld, dat ze zoo veel aangenaams hoorde, haar ter eere, uit den uitverkoren mond, als uitvloeisels van het minnend hart. Zij, die zulk een bewijs van hulde bragten, waren sierlijk of eenvoudig gekleed, doch altijd fatsoenlijk, hunne gedragingen waren eerbiedig, hunne uitdrukkingen hoffelijk, zoo ze zijn moesten.

Men leest echter nimmer in eenige cronijk, en geen geschiedenis of handschrift maakt gewag, dat er ooit bewijzen van achting gegeven zijn, op hooiwagens, noch met een clavecimbaal of piano, noch dat beschaafde jongelieden bij de **JOFFEREN HUNNER VEREERINGE** haar toedronken met de flesch, onder het wanklinkend *hallali*.

Wij mogen echter niet bepalen, of bij de sterke vooruitgang onzer eeuw, waarin zooveel *ridderlijks* wordt in eere gehouden waarin het „gevoel“ zoo sierlijk wordt uitgedrukt, of *kan* worden verstaarbaar gemaakt, het bovenaangehaalde wel eenige aandacht verdient.

Zeker is het evenwel nog een blij verschijnsel, dat men tegenwoordig, als overblijfsel van vroegere dagen, aan personen, van welken ouderdom of sexe dan ook, gaarne welluidende bliken geeft van achting als ze omgeven zijn van bescheidenheid en hartelijkheid; maar de hemel beware ons, dat onze stad ooit mogt gepijnigd worden met iets, dat de ooren niet streelen kan, maar ze verscheurt, de oogen mishaaft, en de bedoelde personen met schouder ophalen het gelaat doet afluwenden.

V. ...

Vrijdag, den 14 Januarij 1848

Ingezonden.

Gelukkig, driewerf gelukkig Delft, dat behalve uwe wijd en zijd vermaarde jaapmaatjes, den heer V. . . , binnen uwe wallen bezit! Deze groote man verdient in allen deele aller achting; ja, het volgende zal doen zien, wat een man, begaafd met een vasten wil, met een diep-denkend verstand, vermag.

Is hij het niet, dié deze laatste dagen een gewichtige ontdekking deed?

Vrijdag avond 11. doorkruiste deze wijsgeer Delftsch straten; plotseling staat hij stil; hij hoort een allengs naderend gedruisch; hij ziet iets wonderlijks, dat zich voortbeweegt. . . . Wat mag dat zijn? zegt de Socrates. Niettegenstaande de personen, welke zich op hooiwagen, door toortsen verlicht, bevonden, een ijsingwekkend gezigt opleverden, treedt hij, die bij zijn verhevene denkbeeld en een' heldenmoed paart, naderbij. . . Hij hoort muziek. . . Ha! nu is hij reeds op de hoogte. Jubelt! Delvenaars, juicht! Eene nieuwe ontdekking is geboren. . . het gelukkig denkbeeld valt hem in, dat. . . eene serenade niet op hooiwagens behoort gegeven te worden. (Welk een genie??)

Op welke wijze zal de wijsgeer deze gewichtige ontdekking aan het mensdom bekend maken? Dit is zijn vurige begeerte. Eindelijk valt hem, als middel van publicatie, de Courant te binnen. Hij doorsnuffelt zijne ganse bibliotheek(?) de

MEISTREELS OF MINNEZANGERS komen hem voor de geest, en na drie dagen zwoegens ziet het artikel van 11 Januari het licht.

Zijn naam zij de wisseling der eeuwen te groot, en toch dwaalt het oog vruchteloos langs Delftsch ledige pleinen, en nog wordt zijn onschatbaar aanzijn door geen standbeeld ver-
eeuwigd!

Doch lezer, oordeel niet naar den uiterlijken schijn; de onfeilbare man dwaalde hier nogthans. Het was immers geen serenade? Het was slechts een geïmproviseerd vermaak, waarbij de gelegenheid werd waargenomen, om voor de huizen van enige dames, muziek te maken.

Die V. . . . verdient beloning; hij gelieve slechts zijnen naam te noemen, en hem zal ene *serenade* gebragt worden, zijner waardig.

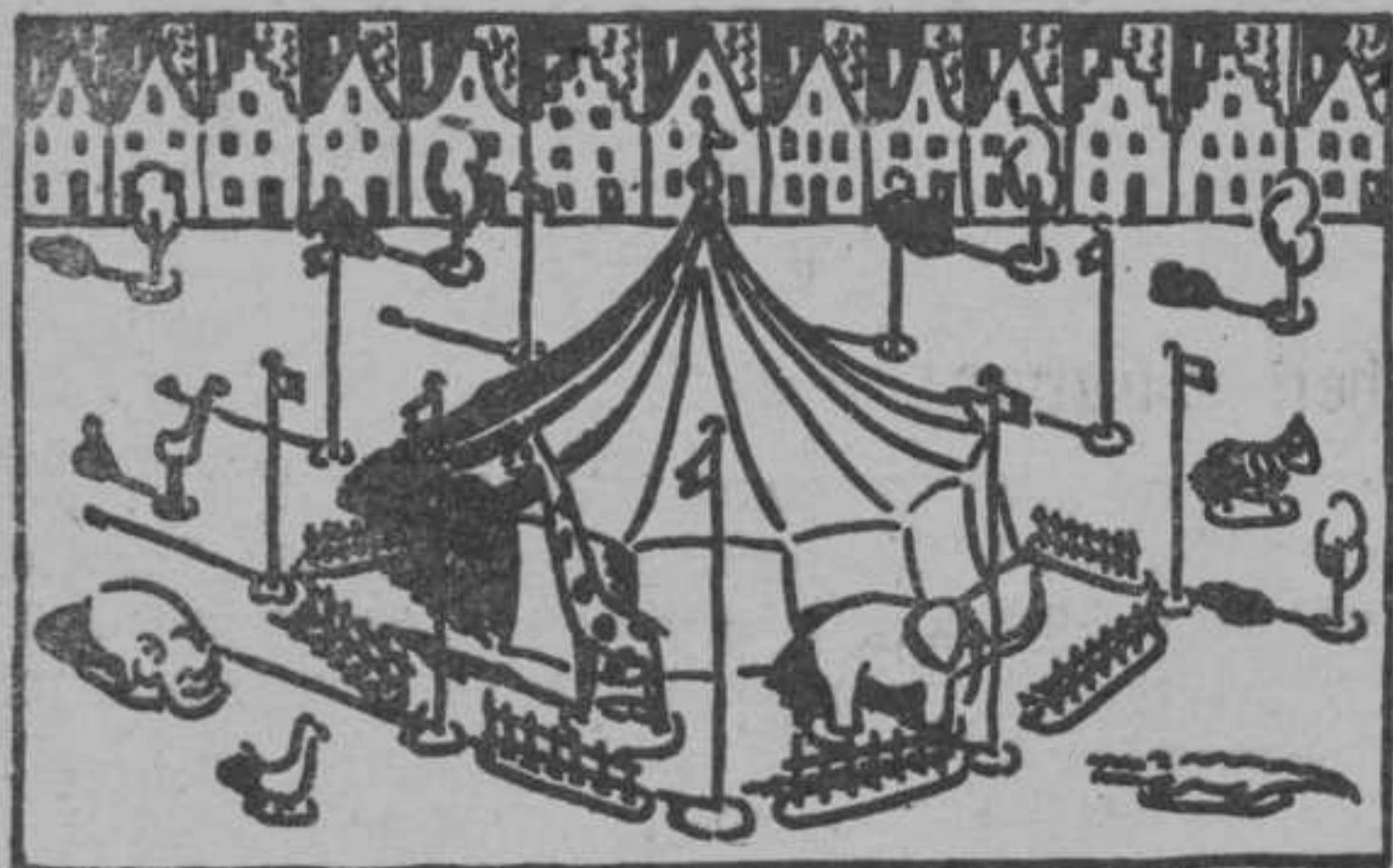
Enige Studenten.

GESPREKKEN

ThOMASvaer en PIETERnel.

- P. Mijn tijd zit erop, tot mijn geluk
T. Ja, niemand redeneerde zich ooit zo stuk.
P. Steeds vielen mijn woorden als dolken,
Wanneer ik Corpsgedachten moest vertolken.
T. Juist, daarom moet ik me er nu voor zetten,
Om die botte dolken van jou een beetje scherp te wetten.
- De wonden door jou dolk gereten,
Mag ik nu helen, hoe, mag Joost weten.
P. Masvaer; het is je goed recht om te schelden,
Maar waarom moet mijn vader het ontgelden.
Heeft hij niet de put gegraven,
Waaraan ik me een jaarlang heb kunnen laven.
Je weet toch wel toen ik hier kwam, toen wist ik
heel van niets, en
Kwam als volslagen vremdeling hier zomaar binnen fietsen
- T. Je stijgt al in mijn achting, lieve meid,
Voor jou doen was dat niet onaardig gezeid
Beter dan die bloedneus, al kreeg je 'm niet met moedwil,
Je kweekte daardoor toch een aardig portie goodwill.

- P. Net of jij niet zwetst, maar dat mag niet hinderen,
Probeer het ook maar eens bij onze duizend kinderen.
Al zijn de meesten suf, behalve enkele ouden,
Het viel niet mee om zo'n zootje onder de duim te houden.
- Het zal je moeite kosten om ze goed op te voeden,
Ik hoop dat ik je voor veel dwalingen kan behoeden.
Vooral op het komend verjaardagsfestijn,
Zul je moeten tonen, meer dan je praatjes waard te zijn.
- Want die kinderen van ons, ja luister maar eens naar Pieter,
Begrijpen van het Corps helemaal geen sodemieter.
- T. Ha, ha, tegenover kinderen handel ik heus wel drastisch.
- P. Als altijd zijn je woorden ook nu weer erg fantastisch.
T. Juist, fantasie, een droom, dat is wat ik verbeid
P. Geef mij maar 't zouteloos vijgen op onze Sociëteit.
T. Dat vijgen nu van jou dat duurt me veel te lang,
Onze hele nieuwjaarswens komt ermee in het gedrang.
- P. Ik drink op een vrolijk lustrum volkomen zonder zorgen,
T. En dat ik in staat mag zijn, een goed Corps te waarborgen.
- P. en T. Goedenmorgen.

Er was eens
Ach nee, zo beginnen alle sprookjes. En die leeftijd bent U ontgroeid. Het begin moet anders zijn.

Eens was er een gedachte, en men noemde hem nieuw. Hij bestond hierin, dat een appel, na het proces van zijn rijping en groei aan de boom, niet ver van de stam valt.

Dat die gedachte in onze ogen niet meer nieuw is — integendeel, reeds verbonden aan de persoon van Eva — schijnt op het eerste gezicht zo waar als het feit, dat Eva zich door de appel verleiden liet. Hoe het ook zij, of Eva in dien tijd al Maagd was of niet, de geschiedschrijvers door de eeuwen heen zijn nooit verder gekomen dan de erkenning en bevestiging der onverbreekelijke band tussen appel en Maagd.

Geniete elk, die leeft en goed wil leven,
Geniet de jeugd, den zang, het spel, den wijn;

Dat er dus in 1848 ook hierin geen uitzondering op de regel gemaakt is, behoeft U niet te verwonderen en elke poging tot het bewijs van het tegengestelde, is tot heden toe vruchteloos gebleven.

Wel echter mag er als vaststaand aangenomen worden, dat bij het appel, op de toenmalige Heren Studenten der Delftsche Academie gedaan ter oprichting van een Corps, de Maagd onbewust een plaats heeft ingenomen in de harten dergenen, die eraan gevolg gaven. Immers, sinds de geschiedschrijver van het Corps, huff garzeveren en vulpenhouders op het perkament drukken, blijkt, dat de Maagd vrijwel uit dezelfde tijd stamt als het appel.

Ook zij het ons als schoonste plicht gegeven,
Een ridder steeds voor elke vrouw te zijn.

Dat hierin een aanleiding te zien is, dat de Corpsmaagd haar ene hand steeds met een appel gevuld heeft, ligt wel zeer voor de hand.

Dat de Maagd echter een oogje op ons heeft, en ons dientengevolge tot haar oogappel rekent, wordt pas beseft, wanneer het ogenblik aanbreekt, wanneer de eerstejaars, op de drempel van het tweede jaar staande, haar een zontje in de schoot komen leggen ter bekrachtiging van de onsterfelijke banden tussen Corps en Maagd.

Komt, laten wij bezield door 't jonge leven,
Met gullen lach, en onvermengde vreugd,

Dat zij dan haar handen vol heeft, en ook voortdurend vol houdt, blijkt bij het tweede oogje, dat U haar gunt. Immers, haar andere hand houdt ons de spiegel voor — zoals op dit ogenblik — alsof zij een appeltje met ons te schillen heeft. Haar spiegel dient echter tot meer. Waar de Maagd zich van haar positie bewust is, verbaast het U niet, dat zij, bij haar honderdjarige leeftijd een spiegel ter hand neemt om haar eeuwige jeugd ra te gaan en zo nodig haar appel tot U te richten .

Ons zonder schroom ter geestdrift overgeven
Slechts korten tijd duurt onze gulden jeugd.

Dat zij inderdaad gedurende haar lang bestaan niet dezelfde is gebleven van gevleugelde engeltje is geworden tot een wel zeer statige, in overweldigende draperiën gehulde, jongedame, hoeft U niet te ontmoedigen:

Zij drukt haar appeltje dichter tegen zich aan, en heft haar spiegel hoger dan ooit.

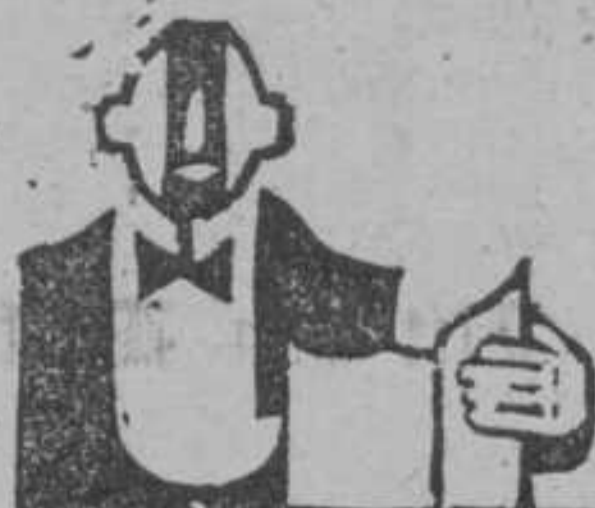
Aan U is het echter om er even nauwkeurig in te zien, en te lezen dat de

Commissie tot Redactie van het Gedenkboek voor het Lustrum 1948 een prijsvraag uitschrijft voor een ontwerp van een bandvignet.

Voor het bekroonde ontwerp stelt zij een waardevolle prijs in uitzicht. De Commissie geeft gaarne elke gewenste inlichting.

Inzendingen worden ingewacht vóór 15 Februari, 0 uur op de Sociëteit „Phoenix“.

Gedenkboekredactie.

Een student in Delft zei Goddome
Hoe is dat cliché in de Spiegel
gekomen,
Later vertelde hij rond,
Aan zijn vriendjes in de Bond,
Dat hij er nog tussen was genomen.

'n TIP VAN BOOS

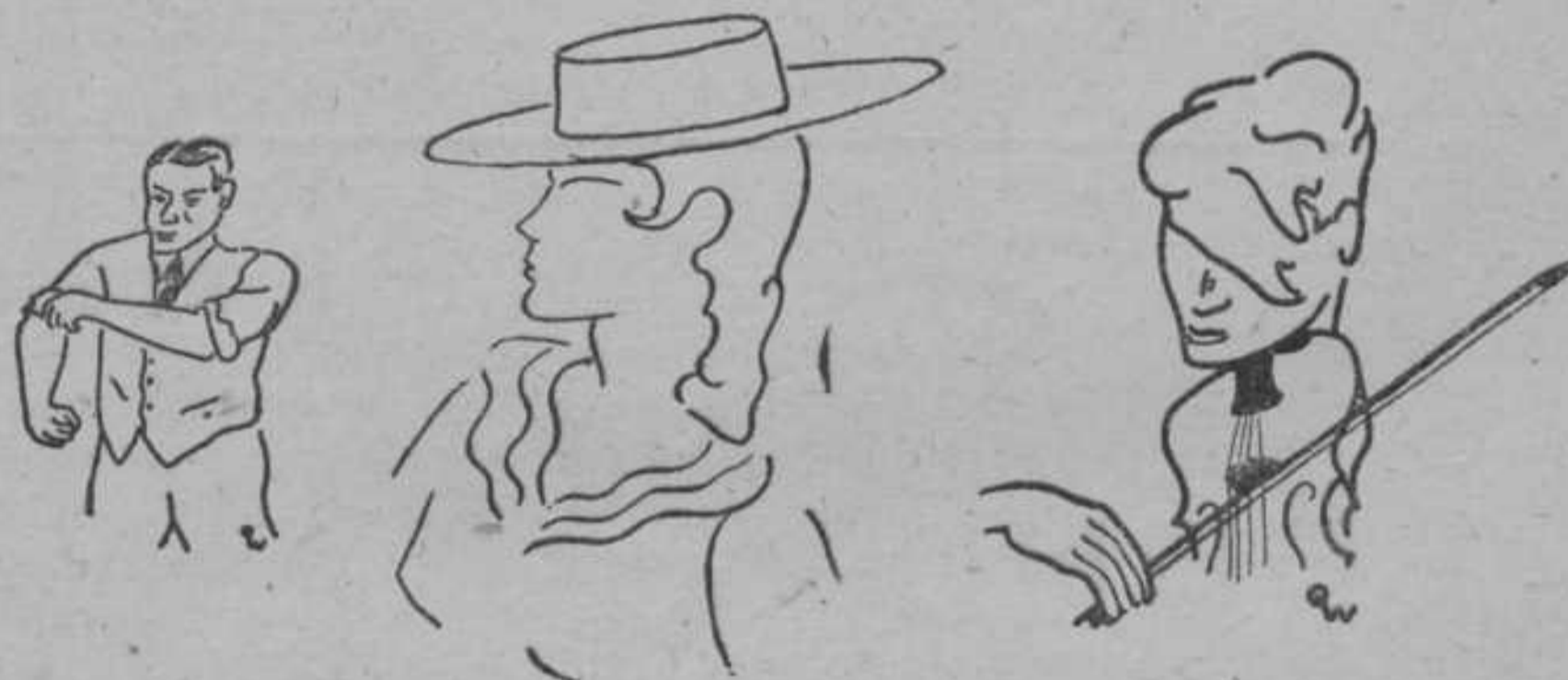
De Hr. B. te D. ont. exempl. Spiegel.

Mijnheer de Waarnemend Hoofdredacteur,

Hopenlijk staat U mij toe het volgende probleem onder Uw aandacht en die Uwer lezers te brengen, weshalve ik U met de verschuldigde eerbied verzoek dit in Uw orgaan onder het hoofd „Stoepje“ te willen publiceren:

Mijnheer de Waarnemend Hoofdredacteur,

De reden welke mij tot dit schrijven bewogen heeft, is te vinden op pagina 4 van Uw blad dd. 21 November 1947. U zult daar aantreffen een gestyleerde afbeelding van een jongedame. Hoe verbaasd was ik deze tekening te herkennen als zijnde identiek met een afbeelding op blz. 135 van de Almanak van de Delftsche Studenten Bond voor het jaar 1941.

Mijnheer de Wnd. H.R. er is meer. Geprikkeld door dit merkwaardig feit is mij bij nader onderzoek gebleken, dat in „de Spiegel“ van 3 Juni 1947 op pagina 5 een afbeelding van een vogel voorkomt welke eveneens in bovengenoemde Almanak is aan te treffen en wel op blz. 47.

Verder kunt U op pagina 2 van het Varsity-nummer dd. 9 Mei 1947 een tekening van een manspersoon in hemdsmouwen aantreffen, die in meergemelde Almanak op blz. 53 te vinden is.

Ik hoop dat U zich mijn bevreemding kunt voorstellen. Begrijpt U mij wel: het zij verre van mij op te treden als kampioen voor de D.S.B. Evenmin ligt het in mijn bedoeling hier beschuldigingen aan enig adres te uiten.

Wat mij noopte dit in het licht der openbaarheid te brengen is, dat het mogelijkkerwijs door anderen zou kunnen geschieden.

In het belang van de goede naam van Uw blad, welks wel en wee ons allen zo na aan het hart ligt, verzoek ik U dan ook omtrent deze merkwaardige coincidenties zo spoedig mogelijk opheldering te verschaffen.

Vertrouwende dat ik voor deze kwestie niet te veel van de plaatsruimte in Uw zo lezenswaardig orgaan heb gevraagd, teken ik, die de eer heeft te zijn, met de meeste hoogachting,

uw dienstwillige,

H. Boos.

De Heren N. L. Prak en F. P. van Groningen hebben het voornemen te kennen gegeven om uit de Redactie te treden.

Mijnheer Boos,

Sommigen komen er zo maar achter en sommigen leren het nooit.

Heus waar! Enfin: begrijpt U iets van illustreren?

Begrijpt U dat de cliché's in de Spiegel er staan om de tekst te verduidelijken en in de sfeer te brengen die daarbij hoort, zo dat deze zelfs U duidelijk wordt? Kunt U de illustraties zien los van de tekst?

Deze cliché's stonden op hun plaats, evenals de volgende:

Bent U B . . .
Pluk een R . . .
Zet 'em op Uw h . . .
Dan bent U morgen wer g . . .

En ik ben, meneer Boos geweest uw dienstwaardige

Wnd. H. R.

Het was absoluut een droom, anders had ik het gevoeld, toen ik in mijn oor kneep, maar ik voelde niets en alles scheen wazig en mooi, zelfs wat lelijk moest zijn.

De zaal zag eruit als het ahuim van een Romeinse villa, rond een fontein schreden paren op muziek, die uit een poort kwam.

Achter die poort was het blauw, geen groen van cypressen of Huiga's, die langs een laan konden staan, maar hetzelfde blauw, dat boven het ahuim zich spaarde.

Ik weet dat er een bar was, waaraan de gasten zich strekten op banken. Ik weet zelfs, dat we er geen whisky konden krijgen, slechts een cocktail, die we spelend nectar noemden. En uit het blauwe, waar de muziek was, kwam een ezeltje. Een wit ezeltje met blauwe ogen. De gasten waren plotseling verdwenen en het ezeltje legde zich naast mij en sprak: „Het sneeuwt!”

Ik keek naar het blauwe en schudde verbaasd mijn hoofd. „Och,” was het antwoord op mijn zwijgen „je begrijpt het niet, maar alles is symbolisch. De sneeuw, die weer valt is de geest van onterechtheid; het gebeurt als de moraal.....”

Ik ben opgestaan, en heb gedouched onder de fontein, want ik praat niet met ethische ezeltjes.

J. L. VERSTEEGH.

REGELING VOOR SPECIFICATIE.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëit „Phoenix” maakt bekend, dat vanaf 1 Januari slechts specificatie van de maandrekeningen gevraagd kan worden tussen de 1e en de 10e van elke maand des morgens na 10 uur.

Namens het Bestuur,
K. VAN EXTER, Thesaurier.

DELFTSCHE STUDENTEN DEBATING CLUB.

Op Woensdag 21 Januari zal de Heer W. C. Sickses een inleiding houden op het gebouw van Bouwkunde, waarin hij enkele van zijn economische en politieke ideeën uiteen zal zetten. Na de pauze zal er gelegenheid tot debat zijn. De toegang staat open aan alle ingeschrevenen van de Technische Hogeschool. Aanvang 8 uur.

Enkele brochures van den Heer Sickses liggen ter inzage op de leestafels van de bibliotheken.

Namens het Bestuur,
J. W. VAN ZWIETEN, Secretaris.

„ACADEMIA” BOEKHANDEL EN ANTIQUARIAAT
VOOR TECHNIEK - WETENSCHAP - KUNST
OUDE DELFT 101-103 DELFT TEL. 1776
HET ADRES
VOOR AL UW STUDIEBOEKEN

Voorheen en thans:

*„Wij in de Spiegel
en U bij Oliemans”*

N.V. BRANDSTOFFENHANDEL

VOORHEEN **S. OLIEMANS**

Buitenwatersloot 23 - Telefoon 144 - Delft

HEINEKEN'S BIER

Het meest Getapt

Hoofdagentschap: **J. T. POST**
VROUWJUTTELAND 4 DELFT — TELEFOON 92

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Tel. 550302, Den Haag.

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
Theor. v. Maxw. v. Blankenburgstr. 17, Den Haag. T 335740.

Voor *Fotograaf*...

Reijken
TELEFOON 1765
KOORNMAKT 72

Stoombleekertj
Chemische Wasschertj.

„OZON”

Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch.

Fa. H. C. JANSSEN
Noordeinde 38-40 — Delft

**Stalhouderij en Luxe
Autoverhuur**

Speciaal ingericht voor alle
gelegenheden.

Dag en nacht geopend

Taxibedrijf

Telefoon 499

J. J. PETIT

Hippolytusbuurt 31, Tel. 591

Heren Modes

Heren Hoeden

Heren Kleding

CORPS LEVERANCIER

Verhuurinricht. - Gelegenheidskleding